

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليرل کيږي.

۲۰ / محرم الحرام / ۱۴۴۵ هـ، ق مطابق ۵ / اسد / ۱۴۰۳ هـ، ش

په قرآن کریم کې د کامل مؤمن د صفاتو بيان

الحمد لله القائل في محكم التنزيل: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ [الأنفال: ٢]، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِيُّ الصَّالِحِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَصَفِيُّهُ مِنْ خَلْقِهِ ، فَاللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الْأَطْهَارِ الْأَخْيَارِ ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ؛ أَمَا بَعْدُ :

قال الله سبحانه وتعالى :{قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ * فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ * أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ * الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} [المؤمنون: (١١)]

درنو اوریدونکو!

په مؤمنانو کې ناکامه مؤمن هغه دی چې د خپلو نفسي خواهشاتو تابع وي او دځان لپاره په آخرت کې د لوړو درجو امید ساتي او هوبنیار او کامیاب مؤمن هغه دی چې خپل نفس د الله جل جلاله د احکاماتو تابع کړي او د آخرت لپاره عمل کوي.

په آخرت کې یواځې کلمه ویل کفایت نه کوي او نه یواځې په دې مؤمن خلاصی مومي چې په الله تعالی ایمان یې راوړی وي او نور اعمال نه کوي او په گناهونو یې سر وي؛ بلکې کامل مؤمن هغه دی چې د ایمان ترڅنګ نیک او صالحه اعمال کوي او د گناهونو او جرمونو څخه ځان وساتي. الله تعالی په قرآن کریم ځای پرځای د کامل مؤمن ډیر زیات صفات بیان کړي دي خو مونږ به ورڅخه د یو څه صفات په مختصر ډول بیان کړو:

۱- کامل مؤمن هغه دی چې دلمانځه پوره اهتمام کوي او په لمانځه کې عاجزي او خشوع کوي. په قرآن کریم کې په اکثر و ځایونو کې د ایمان د ذکر څخه وروسته لمونځ ذکر شوی دی چې دا د لمانځه پر اهمیت دلالت کوي او د حدیث شریف مفهوم دی چې لمونځ د مؤمن معراج دی او څوک چې په لمانځه ودریږي گویا له الله تعالی سره په ملاقات مشرف شو. د المؤمنو په سورت کې په (۹) نمبر آیت کې راځي: (وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ). المؤمنون: (۹) ترجمه: او هغه چې هغوی په خپلو لمونځونو مداومت (او حفاظت) کوي

د البقرې په سورت کې الله تعالی فرمایي: (وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) البقرة: (۳) او (متقیان هغه کسان دي چې) قائموي لمانځه لره یعنې چې د د لمانځه حفاظت کوي او د لمانځه څخه غفلت نه کوي. د لمانځه قائمول د ارکانو ، فرائضو ، سنتو او مستحباتو د رعایتولو سره لمونځ په خپل وخت سره کولو ته ویل کیږي. د کامل مؤمن کامل لمونځ یواځې په فرض لمونځونو

اكتفاء كول نه دي؛ بلکې دمؤمن ايمان د سنتو او نوافلو په کولو کامل کيږي او په نفلي لمونځونو کې غوره او بهتره لمونځ د شپې د تهجدو لمونځ دی. که څوک غواړي چې کامل مؤمن جوړ شي نو د فرضو او سنتو لمونځونو ترڅنگ دی د شپې پر تهجدو اهتمام وي. په سورت الفرقان کې الله تعالی د کاملو مؤمنانو داسې صفت بیان کړی دی: (وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا). الفرقان: ٦٤

ترجمه:- او هغه کسان دي چې خپل رب ته شپه تېروي، په داسې حال کې چې سجده کوونکي او قیام کوونکي وي

همدا راز د کامل مؤمن دا صفت دی چې کله کامل مؤمن لمونځ کوي دومره یې خشوع او خضوع او عاجزي په لمانځه کې برابره وي لکه چې له الله تعالی سره خبری کوي، خپل قرائت ته متوجه وي، د لمانځه ارکانو ته متوجه وي او په ډیره عاجزی او انکسار سره خپل لمونځ کوي. داد کامل مؤمن لمونځ دی او څوک چې لمونځ په عاجزی او خشوع سره نه کوي نو پوهه شه چې دا کامل مؤمن نه دی او لمونځ یې هم کامل لمونځ نه دی. الله جل جلاله د کاملو مؤمنانو صفت داسې کوي: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) المؤمنون: (١ ٢)

ترجمه:- یقیناً مومنان کامیاب شول هغه چې هغوی په خپلو لمونځونو کې خشوع کوونکي دي

٢- دکامل مؤمن بل صفت دادی چې د گناه، باطلو، لغوو، بیهوده او بې فائدي اقولو، افعالو او خویونو څخه مخ اړوونکي وي. د کامل مؤمن صفت دادی چې هغه به د خپل وخت او د خپل حیثیت ساتنه کوي او دداسې وینا، عمل او خصلت څخه به ځان ساتي چې نه په کې دنیوي گټه وي او نه اخروي او په دې دریز کې به جدي وي او خپل وخت به په عبثیاتو او بیهوده کارونو نه ضائع کوي. الله جل جلاله د المؤمنون په سورت کې د کاملو مؤمنانو صفت بیانوي او فرمایي: (وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ) المؤمنون: (٣)

ترجمه:- او هغه کسان چې دوی له لغو (خبرو او کارونو) نه مخ گرځوونکي دي

حافظ ابن کثیر ددې آیت په تفسیر کې لیکي: (أَيُّ عَنِ الْبَاطِلِ، وَهُوَ يَشْمَلُ الشَّرْكَ كَمَا قَالَ بَعْضُهُمْ، وَالْمَعَاصِي كَمَا قَالَ آخَرُونَ، وَمَا لَا فَايِدَةَ فِيهِ مِنَ الْأَقْوَالِ وَالْأَفْعَالِ. تفسیر ابن کثیر / دار الفکر (٣ / ٢٩٢) د (یعنی دباطلو څخه مخ اړوونکی وي چې باطل شرک ته هم شاملیږي لکه چې ځینو مفسرینو خبره دا خبره کړی ده او باطل گناهونو ته هم شاملیږي لکه چې دا خبره ځینو نورو مفسرینو کړی ده او باطل هغه څه ته هم شاملیږي چې کومه فائده په کې نه وي که هغه اقوال وي او که افعال وي.

په یو بل مبارک آیت کې د کاملو مؤمنانو صفت داسې شوی دی: (وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا). الفرقان: ٧٢.

ترجمه: او کله چې تیرېږي دوی په باطل، بیهوده او عبث (کارونو او مجلسونو) باندې تیرېږي؛ تیرېږي په داسې حال کې چې د ځان عزت ساتونکي وي یعنې مخ اړوونکي له لغوه څخه. یعنې هیڅ ډول مشارکت په کې نه کوي. همدا صفت په یو بل مبارک آیت کې هم ذکر شوی دی: (وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ). القصص: ٥٥.

ترجمه:- او کله چې دوی واورې لغوه، بیهوده او باطل کار او خبره او یا حرامه وینا واورې، مخ اړوي له هغې څخه.

٣- د کامل مؤمن په قرآن کریم کې بل صفت دا ذکر شوی دی چې کامل مؤمن د خپل شرمگاه حفاظت کوي. یعنې د زنا او نورو فحشاوو (لواطت) څخه خپله شرمگاه ساتي او همدارنگه د زنا له دواعیو څخه هم ځان ساتي لکه په سترگو کتل، په لاس لمس کول او په خوله د زنا خبرې کول. د المؤمنو په سورت کې الله تعالی دکاملو مؤمنانو صفت داسې بیان کړی دی: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَافِظُونَ) المؤمنون: (٥) ترجمه: او هغه چې هغوی د خپلو فرجونو (د شهوت ځایونو) ساتونکي دي

همدارنگه الله تعالى د الفرقان په سورت کې د ريښتينو مؤمنانو په صفت کې فرمايې: (وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا) الفرقان: (٦٨) ترجمه: او کامل د الله بندگان هغه دي چې زنا نه کوي او چاچې داسې کار وکړ مخاخ به شي د عذاب سره .

او خدای مکره که چيرې زنا يا بله فحشاء (لواطت) ورڅخه سر ووهي؛ نو فوراً الله تعالى ته رجوع کوي او توبه وباسي او د الله تعالى څخه دخان لپاره بښنه غواړي او د بيا لپاره ددغه گناه څخه ځان ژغوري. الله تعالى د متقيانو چې کامل مؤمنان دي دهغوی په صفت کې فرمايلي دي: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَمَا لَهُمْ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ) آل عمران: (١٣٥) ترجمه:- او هغه کسان چې کله څه فاحش کار وکړي، يا پر خپلو ځانونو (بل) ظلم وکړي (نو) الله ياد کړي، (او) ورپسې د خپلو گناهونو لپاره بخښنه وغواړي، او بل څوک دی چې گناهونه وبخښي غير له الله نه؟ او څه چې دوی کړي وي په هغو اصرار (کلکوالی) و نه کړي، په دې حال کې چې دوی پوهېږي

٤- د کامل مؤمن بل صفت دادی چې د امانت او وعدو به حفاظت کوي او وعده خلافي به نه کوي او په امانت کې به خيانت نه کوي.

د الله تعالى سره وعده او د انسانانو سره وعده دواړه امانتونه دي او کامل مؤمن بايد د هر ډول امانت حفاظت او ساتنه وکړي ځکه په امانت کې خيانت کول او يا په وعده کې برخلافي کول د منافق شخص صفت دی. الله تعالى د المؤمنون په سورت کې د کاملو مؤمنانو صفت داسې بيان کړی دی: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) المؤمنون: (٨) ترجمه:- او کامل مؤمنان هغه کسان دي چې دوی د خپلو امانتونو او وعدو رعايت (حفاظت) کوي. الله تعالى خپل اهل (مالک او مستحق) ته د امانت په ورکولو امر کړی دی او فرمايې: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا). النساء: ٥٨. ترجمه: بيشکه الله تعالى تاسو ته امر کوي ددې خبرې چې وسپاری امانتونه خپل اهل ته. په دې مبارک آيت کې د امانت او د امانت د اهل په باره کې ډير پراخه او وسيع مفهوم پروت دی.

٥- د کامل مؤمن بل صفت په قرآن کریم کې دا ذکر شوی دی چې کامل مؤمن د خپل رب او دهغه له عذاب څخه ډير زيات ويرېږي؛ ځکه چې په آخرت کې به له هر چا سره حساب کيږي او ددې څخه ويرېږي چې د کومې خطا او گناه په بنياد جهنم ته لاړ نشم. همدارنگه کامل مؤمن نیک عملونه کوي خو بيا هم ددې ويره ورسره وي چې الله مکره نیک عملونه يې د کوم خلل په وجه دالله په دربار کې قبول نشي يعنې په خپلو نیکو اعمالو غرور نه کوي او ځان د جنت مستحق نه گڼي. الله تعالى دداسې خلکو صفت بيانوي او فرمايې: (إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ . وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ) المؤمنون: (٥٧ ٥٨)

ترجمه:- بيشکه هغه کسان چې دوی د خپل رب (د عذاب) له ډاره وېرېدونکي دي او هغه کسان چې دوی د خپل رب په ايتونو ايمان راوړي

په دې پسې مبارک آيت کې فرمايې: (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ . أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ) المؤمنون: (٦٠ ٦١)

ترجمه:- او هغه کسان چې ورکوي، هغه څه چې ورکوي، او زړونه د دوی وېرېدونکي وي (ځکه چې) يقيناً دوی خپل رب ته واپس ورتلونکي دي دغه کسان په نېکيو کې تلوار کوي او دوی دغو (نېکيو) ته پومبي کېدونکي دي

ددې آيت دمقصد په باره کې عائشه رضي الله عنها وايې: عن عائشة، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: {وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ} [المؤمنون: ٦٠] قَالَتْ عَائِشَةُ: أَهْمُ الَّذِينَ

يَسْرُبُونَ الخمرَ وَيَسْرِقُونَ؟ قَالَ: «لَا يَا بَنَاتِ الصَّديقِ، وَلَكِنَّهُمُ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا تُقْبَلَ مِنْهُمْ [أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ] {المؤمنون: ٦١}». سنن الترمذي ت شاكر (٥/ ٣٢٧)

ترجمه:- بيشكه عائشه رضي الله عنها د رسول الله صلى الله عليه وسلم كوردانه وايې چې ما درسول الله صلى الله عليه وسلم خخه پوښتنه وكړه په باره ددې آيت كې (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ) عائشه رضي الله عنها وايې: آيا دوى هغه خلك دي چې شراب خښي او او غلاگانې كوي؟ نبي عليه السلام وفرمايل: نه! اى د صديق لورې بلكې دوى هغه خلك دي چې روژې نيسي او لمونځونه كوي او خيراتونه كوي خو بياهم دوى ددينه ويربري چې ددوى خخه به دا نيك عملونه قبلو نشي (داخلك يو دبل خخه په نيكيو كې مخكېوالى كوي او دوى دغو نيكو عملونو ته مخكې كيدونكي دي.

په يو بل مبارك آيت كې د كاملو مؤمنانو صفت ذكر شوى دى: (الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) الحج: (٣٥)

ترجمه:- هغه كسان چې كله الله ياد كړى شي (نو) د دوى زړونه ووبربري او (زېرى وركړه) صبر كوونكو ته په هغو (سختيو) چې دوى ته رسېږي او لمونځ قايموونكو ته او هغو ته چې له هغه مال نه څه انفاق كوي چې مونږ دوى ته وركړى دى

همدارنگه كامل مؤمن به خپلو اعمالو نه مغروره كيږي او تل به له الله تعالى خخه د هغه د عذاب خخه پنا غواړي. الله تعالى فرمايي:

(وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا. إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا). الفرقان ٦٥

ترجمه:- او هغه كسان دي چې وايي: اى زموږ ربه! ته زموږ ربه! نه د جهنم عذاب وگرځوه، بيشكه د هغه عذاب همپشه لازمېدونكى دى

٦- د كامل مؤمن بل صفت په قرآن كريم دا ذكر شوى دى چې كامل مؤمن له هر قسم گناهونو او معاصيو خخه ځان ساتي او كه چيرې كومه گناه ور خخه واقع شي نو له هغې خخه ژر توبه وباسي او پر خپله توبه متعهد پاتي كيږي او دالله تعالى اوامرو ته تابع وي او د نواهيو خخه يې ځان ساتي او دالله د حدودو خيال ساتي او دالله تعالى په عبادت هميشه والى كوي او په نيكيو خلكو ته امر كوي او له بديو خخه خلك منع كوي. الله تعالى فرمايلي دي: (وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ) الشورى: (٣٧)

ترجمه:- او د هغو كسانو لپاره چې له غټو گناهونو او د بې حيايۍ له كارونو نه ځان ساتي او چې كله هم په غضب شي (نو) دوى بخښنه كوي

په يو بل آيت كې د كاملو مؤمنانو صفت داسې ذكر شوى دى: (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) التوبة: (١١٢)

ترجمه:- (دوى) توبه كوونكي دي، عبادت كوونكي، ثنا ويونكي، روژه نيونكي، ركوع كوونكي، سجده كوونكي، د نېكۍ حكم كوونكي او له بدو كارونو خخه منع كوونكي دي او د الله د حدودو حفاظت كوونكي دي او ته مومنانو ته زېرى وركړه

٧- د كامل مؤمن بل صفت په قرآن كريم دا ذكر شوى دى چې كامل مؤمن تواضع كوونكى وي او په ارامۍ، سكون او عاجزۍ سره دالله تعالى پر ځمكه گرځي او له تكبر او لويۍ خخه ځان ساتي. الله تعالى د الفرقان په سورت كې دالله

تعالی د ریښتینو بندگانو صفت داسې بیانوي: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا). الفرقان ۶۳. ترجمه: او د رحمن بنده گان هغه دي چې په ځمکه ورو گرځي او کله چې له دوی سره جاهلان خطاب (خبره) کوي (نو) دوی سالمه (درسته) خبره کوي

په یو بل مبارک آیت کې راځي: وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ. الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (الحج: ۳۵)

ترجمه:-- هغه کسان چې کله الله یاد کړی شي (نو) د دوی زړونه ووبړېږي او (زېږی ورکړه) صبر کوونکو ته په هغو (سختیو) چې دوی ته رسېږي او لمونځ قایموونکو ته او هغو ته چې له هغه مال نه څه انفاق کوي چې مونږ دوی ته ورکړی دی

۸- په قرآن کریم کې د کامل مؤمن بل صفت دا ذکر شوی دی چې د جاهلانو سره مقابله په جهل سره نه کوي او خپل قهر او غوسه تل په کنترول کې ساتي او کوبښنې کوي چې خلکو او بدې کوونکو ته بښنه او عفو وکړي او دانتقام اخیستلو په فکر کې نه اوسي. دالفرقان په سورت کې الله تعالی فرمایلي دي: (وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا). الفرقان ۶۳. ترجمه:-- او کله چې له دوی سره جاهلان خطاب (خبره) کوي (نو) دوی سالمه (درسته) خبره کوي

همدارنگه د آل عمران په سورت کې الله تعالی دکاملو مؤمنانو صفت داسې بیان کړی دی: (وَالْكَافِرِينَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) آل عمران: (۱۳۴) ترجمه: او (متقیان هغه خلک دي) چې را بندوونکي وي قهر لره او عفو کوونکي وي خلکو ته او الله تعالی خوښ گڼي نیکو کاران.

۹- په قرآن کریم کې د کامل مؤمن بل صفت ذکر شوی دی چې کامل مؤمن د دنیا په خوندونو او لذتونو ځان داسې نه مصروفه کوي چې د الله جل جلاله له ذکر او عبادت څخه غافله شي؛ بلکې د دنیا د کارونو تر څنګ زیاته توجه د الله تعالی یاد، ذکر او لمانځه او نورو نیکو اعمالو ته کوي او هر وخت د مرګ د ملائکې سره د ملاقات په فکر کې وي او داخرت له اهووالو او سختو حالاتو ویرېږي. الله تعالی د نیکو مؤمنانو صفات داسې بیان کړي دي: (رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ). النور: (۳۷)

ترجمه:-- (داسې) سړي چې د الله له ذکر او لمونځ قایمولو او د زکات اداکولو نه یې نه تجارت غافله کوي او نه اخیستل خرڅول، دوی له هغې ورځې نه وېرېږي چې په هغې کې به زړونه او سترګې اوږي راوړي

۱۰- د کامل مؤمن بل صفت په قرآن کریم کې داسې ذکر شوی دی چې کامل مؤمن پرته د شرعي موجب څخه د معصوم او بې گناه انسان له وژلو څخه ځان ساتي.. الله تعالی د کاملو او ریښتینو مؤمنانو په اړه فرمایي: (وَلَا يَفْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ). الفرقان ۶۸.

ترجمه:-- دالله تعالی ریښتینې بندگان هغه دي چې نه وژني هغه نفس لره چې حرام کړی دی (وژل د هغې)، مګر په حق سره یعنې که چیرې څوک بل څوک ووژني نو په قصاص سره یې وژلی شي.

۱۱- د کامل مؤمن بل صفت دادی چې کله ورته د الله تعالی په آیتونو باندې پند او نصیحت وشي؛ هغه ژر قبولوي او هغې ته تسلیمېږي او ورته غاړه ږدي او دالله تعالی د آیتونو څخه کون او ږوند نه تیرېږي؛ بلکې په تمامه معنا دالله تعالی آیتونو ته غاړه ږدي. الله تعالی د خپلو ریښتینو بندگانو په صفت کې فرمایلي دي: (وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا). الفرقان: ۷۳.

ترجمه:- او هغه کسان دي چې کله دوی ته د خپل رب په ایتونو سره نصیحت وکړي شي (نو) په دې (ایتونو) باندې کاڼه او ړانده نه غورځېږي

۱۲- د کامل مؤمن بل صفت دادی چې د تکبر، خود پسندی، په ځان مغروره کیدلو او دځان د مدحې څخه ځان ساتي او حرص یې داوي چې خپل نفس له گناهونو او خطاگانو څخه پاک کړي او خپل نفس اصلاح کړي. په قرآن کریم کې د کاملو مؤمنانو صفت داسې ذکر شوی دی: (الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى). النجم: (۳۲)

ترجمه:- هغه کسان چې له غټو گناهونو او د بې حیايۍ له کارونو نه ځان ساتي، غیر له وړو وړو گناهونه، بېشکه ستا رب د بخښنې وسیع کوونکی دی، هغه په تاسو ښه عالم دی، کله چې یې تاسو له ځمکې نه راپیدا کړئ او کله چې تاسو د خپلو میندو په خټو کې پټ بچي وئ، نو تاسو د خپلو ځانونو تزکیه (پاکوالی) مه کوئ، هغه (الله) ښه عالم دی په هغه چا چې ډېر متقي دی

۱۳- د کامل مؤمن په قرآن کریم کې بل دا صفت ذکر شوی دی چې کامل مؤمن په هر حالت کې په سختیو کې او په راحت او سوکالیو کې دالله تعالی په لاره کې انفاق کوي او خپل مال دالله تعالی په لاره کې مصرفوي. الله تعالی د کاملو مؤمنانو په صفت کې فرمایلي دي: (لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) البقره: (۱۷۷)

ترجمه:- ښکې دا نه ده چې خپل مخونه د مشرق او مغرب په طرف وگرځوي، او لږکن ښکې (د هغه چا) ده چې پر الله او پر ورځ د اخرت او پر ملايکو او پر کتابونو او پر نبیانو یې ایمان راوړی دی او د هغه په مینه (کې) خپلوانو او یتیمانو او مسکینانو او مسافرو او سوالگرو ته مال ورکوي او په (ازادولو د) ځټونو کې (یې لگوي) او لمونځ قایموي او زکات ورکوي او د خپلو وعدو پوره کوونکي وي کله چې وعده وکړي، (خصوصاً) چې په سختی او تکلیف کې او د جنگ په وخت کې صبر کوونکي دي، دا هغه خلق دي چې رښتیني دي او همدغه خلق متقیان دي

الله تعالی په یو بل مبارک آیت کې د کاملو بندگانو صفت داسې بیان کړی دی: (وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا* إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا* إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا). الانسان: (۱۰-۸)

ترجمه:- او دوی د هغه (الله) په مینه کې مسکین او یتیم او بندي ته طعام ورکوي (دوی وايي): بېشکه همدا خبره ده چې مونږ تاسو ته د الله له مخه طعام درکوو، مونږ له تاسو نه څه بدله او شکر نه غواړو بېشکه مونږ له خپل رب نه د تریو مخې ډېرې سختې ورځې (له عذاب) نه وېرېږو

په یو بل مبارک آیت کې راځي: (الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ...) آل عمران: (۱۳۴) ترجمه:

۱۴- د کامل مؤمن بل دا صفت دی چې د خپلو مؤمنانو ورونو سره به مینه، محبت او نرمي کوي او دکفارو په مقابل کې به سخت گیر وي او زیات لمونځونه به کوي او په وجود کې به یې د عبادت آثار ښکاري. (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ). الفتح: ۲۹.

ترجمه:- محمد د الله رسول دی او هغه کسان چې له ده سره دي، په کافرانو باندې ډېر سخت دي، په خپل مينځ کې ډېر مهرباني کوونکي دي، ته به دوی وينې چې رکوع کوونکي، سجده کوونکي دي، له الله نه فضل او رضامندي غواړي، د دوی (د دیندارۍ) نښې د دوی په مخونو کې دي د سجدو له اثر نه، دغه په تورات کې د دوی مثال دی او په انجيل کې د دوی مثال دی. په یو بل مبارک آیت کې د کامل مؤمن د صفت په اړه راځي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ). المائدة: ۵۴.

ترجمه:- ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! په تاسو کې چې څوک له خپل دین نه مرتد شو، نو ژر ده چې الله به داسې خلق راولي چې هغه (الله) به له دوی سره مینه کوي او دوی به له هغه (الله) سره مینه کوي، په مومنانو به ډېر نرمي کوونکي وي او په کافرانو باندې به ډېر سخت وي،

۱۵- په قرآن کریم کې د کامل مؤمن بل دا صفت ذکر شوی دی چې کامل مؤمن به صبرناک وي او په عباداتو، آفاتو او مصیبتونو پر وخت به صبر کوي او دمعصیت به هم ځان صبروي. الله تعالی د کاملو مؤمنانو په صفت کې فرمایلي دي: (وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) البقره: (۱۷۷)

ترجمه:- (خصوصاً) چې په سختۍ او تکلیف کې او د جنگ په وخت کې صبر کوونکي دي، دا هغه خلق دي چې رښتیني دي او همدغه خلق متقیان دي

الله تعالی کاملو مؤمنانو ته په صبر سره امر کړی دی او فرمایي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) آل عمران: ۲۰۰.

ترجمه:- ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو صبر کوئ او په صبر ټینګ اوسئ او په (سرحدي) مورچو کې محکم اوسئ او له الله نه وېرېږئ، لپاره د دې چې تاسو کامیاب شئ

په یو بل مبارک آیت کې د کاملو مؤمنانو صفت ذکر شوی دی: (وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) الحج: (۳۵)

ترجمه:- او (زېږی وړکړه) صبر کوونکو ته په هغو (سختیو) چې دوی ته رسېږي او لمونځ قایموونکو ته او هغو ته چې له هغه مال نه څه انفاق کوي چې مونږ دوی ته ورکړی دی

د البلد په سورت کې الله تعالی د کاملو مؤمنانو صفت داسې صفت کوي: (ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ) البلد: (۱۷) ترجمه: بیا دغه له هغو کسانو څخې وي چې ایمان یې راوړی وي او یو بل ته د صبر وصیت کوي او یو بل ته د مهربانۍ (او شفقت) کولو وصیت کوي

۱۶- د کامل مؤمن په قرآن کریم کې بل دا صفت ذکر شوی دی چې کامل مؤمن به تل دالله تعالی په لاره کې په ځان او مال جهاد کوي.

الله جل جلاله د کاملو مؤمنانو په صفت کې فرمایي: (لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ). التوبة: (۸۸) ترجمه: مگر پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- او هغه کسان چې کامل ایمان

یې راوړی و له هغه سره ، جهاد یې وکړ په خپلو مالونو سره او ځانونو سره او دا کسان چې دي شته دی ددوی لپاره نیکياني (په دنیا کې په فتح او نصرت سره او په آخرت کې په جنت سره) او دا خلک همدوی کامیاب دي.

په یو بل آیت کې الله تعالی د کاملو مؤمنانو صفت په ترڅ کې فرمایي: (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ). التوبة: (۱۱۱)

ترجمه:- بېشکه الله له مومنانو نه د هغوی ځانونه او د هغوی مالونه اخیستي دي په بدل د دې کې چې یقیناً د دوی لپاره جنت دی، دوی د الله په لاره کې جنگ کوي، نو وژل کوي او وژلی شي، دا په تورات او انجیل او قرآن کې

۱۷- د کامل مؤمن بل صفت په قرآن کریم داسې ذکر شوی دی چې کامل مؤمن هغه دی چې په الله تعالی توکل کوي او پر اسبابو پورې زیات زړه نه تړي. الله تعالی د کاملو مؤمنانو په باره کې وایي چې کامل مؤمنان په الله توکل کوونکي دي او دوی په حقه مؤمنان دي. (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۲) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) الأنفال: (۴)

ترجمه:- بېشکه خبره همدا ده چې مومنان هغه خلق دي، چې کله الله یاد کړی شي، نو د دوی زړونه ووپرېږي او کله چې دوی ته د هغه (الله) ایتونه تلاوت کړی شي (، نو) دغه (ایتونه) دوی ته ایمان ورزیات کړي او خاص په خپل رب باندې دوی توکل کوي هغه کسان چې لمونځ قایموي او له هغه (مال) نه چې مونږ دوی ته ورکړی دی، څه حصه خرچ کوي همدغه خلق په حقه مومنان دي، د دوی لپاره د خپل رب په نېز درجې دي او بخښنه او عزت من رزق دی

او څوک چې پر الله تعالی حقيقي توکل وکړي ، نو ده لره کافي دی الله تعالی. په یو آیت مبارک کې راځي: (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ). الطلاق: (۳)

ترجمه:- او هغه څوک چې په الله باندې توکل وکړي، نو همدی د ده لپاره بس (او کافی) دی